

ת"פ 8548/06 - פרקליטות מחוז צפון - פלילי נגד מ מ

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

ת"פ 14-06-8548 פרקליטות מחוז צפון-

פלילי נ' מ(אסיר)

15 ינואר 2015

בעניין:

המאשימה

פרקליטות מחוז צפון - פלילי

נגד

הנאשם

מ מ (אסיר)

nocchim:

מטעם המאשימה: מתמחה - מורה קרמוסטא מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עוזד היהם דראושה

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של **פציעה בנסיבות חמימות**, עבירה לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 (א) (1) ו- (ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.

2. עובדות המקירה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בחלוקת האגוז יאמר, כי ביום 28.5.14 תקף הנאשם ופגע את אשתו ע מ (להלן: "המתלוננת") באמצעות מקל הליכה ודק ראותה שתי דקירות באמצעות פגון, אחת בבטן התהנתנה והשנייה בירך רגלה הימנית. כתוצאה מהדקירות, או שפזה המתלוננת בבית החולים, עברה טיפולים רפואיים ונותרה המטומה בגופה.

טיפולים לעונש מטעם הצדדים:

3. המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל של 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופייצוי.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וטענה כי הנאשם פגע בשלום וబיטחון של המתלוננת, אך ציינה כי לא נעלם מעיניה העובדה כי המתלוננת דחפה והפילה את הנאשם על הספה.

- .4. המאשימה טענה כי מתחם העונש הולם את האירוע והעבירה שבוצעה נع בין 18 ל-42 חודשים מאסר. המאשימה עטרה עוד, לכבד את הסדר הטיעון וביקשה להטיל על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל.
- .5. הסגנור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנויות הראשונה ובכך שחסך זמן שיפוטי יקר.
- .6. הסגנור ביקש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, עבר פלילי שאינו מכבד והמצב הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם.
- .7. במהלך הטיעונים לעונש, העידה אשתו של הנאשם. יובהר, כי אישת זו אינה המתalonנטה בתיק זה, אלא אשתו השנייה. בפני בית המשפט הדגישה אשתו השנייה של הנאשם, כי אין מדובר באדם אלים וביקשה לאפשר לו לחזור לבית המשפט.
- .8. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו וביקש לאפשר לו לחזור למשפחהו.

דין:

- .9. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה חמורה של פיצעה בנסיבות חמירות, בכך שתתקף את המתalonנטה, ذكر אותה שתי דקירות בפיגון וגרם לה לפיצעה חמורה. כתוצאה מהדקירה, אושפזה המתalonנטה וקיבלה טיפול רפואי. במקרה דנן מדובר על פיצעה שאירועה אגב ייכוח בין בני הזוג.
- .10. בקביעת מתחם העונש הולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובדיניות הענישה הנוגעת בנסיבות הביצוע העבירה. במקרה דנן, הנאשם פגע בבת הזוג ובכך פגם בערכיהם של שמירה על כבודו של אדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון שלו ושל התא המשפחה וב יכולתם לנוהל חיים שלולים ומוגנים.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות האלים בתחום המשפחה. בע"פ 669/12 **עמייל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, מיום 12.04.19), בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות של אלומים במשפחה וקבע:

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רוחות התופעה של אלומים במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل היתה רכוש וקנינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פורי כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית שלהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נשפ וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקוף את המידם המחריר של עבירות אלומים במשפחה, תוך הכרה בעויל ובונזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה".

הנאשם ذكر את המטלוננת בסכין, דבר אשר מוסיף חומרה למעשיו. השימוש בסכין, הפרק בשנים האחרונות לנפוץ יותר. בית המשפט העליון קבע פעמי' אחר פעם, כי יש להחמיר בرق הענישה על מנת למגר תופעה זו, ראה בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (פורסם בנבו, מיום 09.11.202), נקבע:

"...**קיים אינטראס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרעתה היחיד והרתעתה הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחולקות וסקסטוכים תוך שימוש בנשק קר.** המסר שצורך לצאת מבית משפט זה הוא לחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחולקות וסקסטוכים. יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתריר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורויהה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה...בחברתנו מן הראו שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בבית המשפט להשיט עליהם עונשי מאסר אחורי סורגי ובריח".

12. בחינת מדיניות הענישה, במקרים דומים בהם נאשמים תקפו את בני משפחותיהם, מעלה כי מדובר במידיניות ענישה מחמירה, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 11/1826 **סולומון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.3.8), הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש (כנגד בת זוג) ואוימים- נדון לתשעה חודשים- מאסר בפועל ותשעה חודשים מאסר על תנאי.

ב. בע"פ 5986/09 **אבו האדר נ' מדינת ישראל** - נדון ל- 8 חודשים מאסר בפועל שנגזר על הנאשם בעקבות הרשעתו בעבירות תקיפת בת-זוג ואוימים.

ג. בע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 12.10.22);
הנאשם הורשע בכך שהכח את בת זוגו ולפת את צווארה. כתוצאה מהמכוון נגרמו למטלוננת חבלות. בית המשפט גזר עליו עונש של 5 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולות העונש. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 10 חודשים מאסר.

ד. בע"פ 11/1923 **גزال חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 11.3.10), נדחתה בקשה רשות ערעור על עונש של 12 חודשים מאסר בפועל ועונשים נליים, שהוטלו בגין אלימות ואיומים כלפי בת זוג.

ה. בע"ג 24057-08-13 **ה' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 13.11.21), דחה בית המשפט בחיפה את ערעורו הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש המחויז עמוד 3

ו. ע"פ 6873/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 25.2.14). הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו . נדון ל- 24 חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה.

העלין קבע:

"**קשת הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה מגוננת והוא תליה מטבח** הדברים בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם, לרבות שאלת הרצידיביזם. אין באסמכתאות שאליהן הפנה המערער כדי לשחק את מדיניות הענישה לאשרה. אכן, קיימים גם עונשים קלים יותר מהعونשים שהושתו במקרים שאלייהם הפניה המשיבה בטיעוניה, אך קיימים גם עונשים חמורים יותר מallow שהצביע עליהם המערער [ראו למשל: ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (18.4.2012)]."

ז. ע"פ (מחוזי נצרת) 1315/07 **חיגאזי ראמז נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגר נבו), בית המשפט זו בערעור שהוגש על חומרת העונש של 12 חודשים מאסר בפועל, על הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות חמירות לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין. הנאשם תקף את אשתו בשלוש הזדמנויות שונות. בית המשפט דחה את העrüור וקבע כדלקמן:

"35. איננו סבורים, כי עונש של 12 חודשים מאסר בפועל בנוסף לעונשים הנוספים שנגזו על המערער, הינו עונש חמור המכיד התערבותה של ערצתה הערעו. 36. לא אחת חזר וקבע בית המשפט העליון, כי יש להכיב את רף הענישה בעבירות של אלימות במשפחה שכן בלבד משיקולי השיקום או שיקולי האישים של העבריין, יש לקחת בחשבון גם את הנזק שנגרם למחלוננת, האישה המוכה. (ראה: רע"פ 1293/08, אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל - אשר שם במקרה חמור פחות של עבירה אiomים על בת זוג, השית בית המשפט עונש של 12 חודשים מאסר בפועל). 37. התופעה בה מרשימים לעצם גברים להכות את נשותיהם, על לא עול בכספי, הינה תופעה חמורה אשר על החקרה למגר מותכה ועל בתי המשפט לשלו מסר מרתייע לציבור כולם לפיו יקבע, כי על מעשים כגון אלה יש להעניש בחומרה לבליהו גוף ונשפטן של נשים הפקר. "

ח. ע"פ 2358/14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו, 21.5.14)- נאשם נדון ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם הינו ממסר בפועל של שישה חודשים ועוד 36 חודשים מאסר בפועל .

14. בעניינו של הנאשם הוגש תזכיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם כבן 46 שנה, סובל מבעיות

רפואה מזד שuber או רוע מוחי. בפני שירות המבחן, הנאשם לפק אחראות מלאה על מעשיו, אף תיאר את עצמו כקרובן עלייה מצד המתלוונת. שירות המבחן לא נפגש עם המתלוונת אף דבר עמה בטלפון. בשיחה המתלוונת תיארה קשר מורכב עם הנאשם, אשר במסגרתו הנאשם נהג באלים וזהנהה. המתלוונת הביעה בפני שירות המבחן חשש מהישנות מקרי אלימות כלפייה. שירות המבחן העירק את הסיכוי לשיקום לעומת הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד ומצא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. שירות המבחן התרשם כי רצון הנאשם להיעזר בגורמי טיפול, מושפע בעיקר מ恐惧 מוטיבציה חיצונית ולא מ恐惧 הכרה ומוכנות לעבור תהליך טיפול משמעו ועל כן נמנע מתן המלצה טיפולית.

15. בגזרת העונש, יש להתחשב **בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

א. **הנזק שנגרם והנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** הנאשם הפעיל אלימות כלפי אשטו וזכיר אותה וגרם לה לנזקים בגוף ותוצאות המקירה עלולות היו להיות יותר טרגיות. המתלוונת מסרה לשירות המבחן שהיא שרויה בפחד מפני הישנות מקרי אלימות נוספים.

ב. **מידת האשם ביצוע העבירה-** הנאשם פעל בגוף, באלים כלפי המתלוונת.

ג. **ה הנאשם לא נתן כל הסבר למשעו ומכאן שאין בפניו נסיבות שיסבירו את מעשיו של הנאשם.**

16. בגזרת העונש, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). בסוגרת זו מן הראי להתחשב בנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם-** הנאשם הינו בן 46 שנה, סובל ממחלות ובעיות רפואיות. עונש מאסר בפועל, יפגע בנאשם ובבני משפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו-** הנאשם הודה במיחס לו ונטל אחריות למשעו ברם הוא הטיל את האחריות על המתלוונת כפי שצין לעיל.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו-** עיון בගילוין הרשותות הקודמות עליה, כי הנאשם ליד שנת 1969. לחובתו הרשותה קודמת בגין ביצוע עבודות בנייה ללא הרשותות קודמות נוספות שהתיישנו.

17. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 34 חודשים, מהם 24 חודשים בפועל והיתר על תנאי, לפחות 3 שנים החל מיום, והתנאי שלא יעבור ווירושע על כל עבירות אלימות כנגד בן משפחה. אני מורה כי מאסרו של הנאשם ימנה מיום מעצרו 28.5.2014.

ב. אני דין את הנאשם לשלום קנס בסך ₪5,000, או 50 ימי מאסר תמורה, אשר ישא הנאשם
בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הकנס ישולם ב- 5 שיעורים חדשניים שווים ורצופים, תשלום ראשון בתוך 30 ימים מהיום. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעדית את היתרתו לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז
בנוגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרתו תוחזר למפקיד.

מצג סכין - להשמדה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד בטבת תשע"ה, 15/01/2015 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא